

l'URC

**una revista
castellera**

**número 47
febrer 2023**

**Torna el cuc dels
castells de 9**

Iniciem una nova temporada, i ho fem amb la mateixa alegria d'aquell noi que retorna a l'escola. No ho farem amb motxilla nova, ben segur que ho farem amb la que ens ha陪伴at durant temporades i temporades, mig trençada, apedaçada, però companya d'alegries, testimoni silenciós de nombroses diades.

Afrontem la nostra 54a temporada sabem que la pandèmia, per sort, ja és una història del passat. Hem pogut recuperar castells que fa un any eren impensables, fins i tot ens hem atrevit amb castells de 9 al Clot. Han estat setmanes de treball i d'il·lusió, sabíem que n'érem capaços i ho vam demostrar. Ara, en aquest 2023, el repte és descarregar els castells de 9 i recuperar aquelles castelleres i castellers que han perdut la rutina de venir als assajos.

Cal que ens creiem que som una gran Colla, que ho som, i per això cal omplir el dimarts i el divendres el pati d'assaig, fer del local el punt de trobada i de socialització de la Colla, però també cal ser solidaris amb nosaltres mateixos. Mantenir el local, fer les sortides i repartir camises i faixes costa uns diners i cal fomentar i incrementar la quota voluntària, i no esperar les subvencions, que si arriben, ho fan a final de temporada. Cal participar dels assajos de canalla, ells són la nostra llavor i els que decideixen assolir els reptes plantejats. Sense canalla no hi ha castells.

Desempolsem la faixa, busquem la camisa i, mentre anem a plaça, gaudiu d'aquest nou URC.

Consell de Redacció:

Raül Barrera, Tomás Cajueiro, Toni Mañané, Xavier Martí, Frederic Planas, Jaume Plana, Robert Saugar i Albert Tarragó, Ignasi Torrent.

Col·laboradors:

Raül Barrera, Gemma Barreiro, Isabel Bonet, Mireia Cabeza, Josep M. Casanellas, Sofia Garcia, Paco Igual, Cinta Lleixà, Nuria Lopera, Joan Mateo, Mery Mañané, Toni Mañané, Montse Pachón, Frederic Planas, Gabriel Puig "Zorro", Robert Rosselló, Pere Rovira, Grego Sámpere, Robert Saugar, Pau Sole.

Fotografia i grafismes:

Ignasi Arauz, Xavi Ariza, Tomás Cajueiro, Paula Carulla, Carla Hernández, Gabi Guzmán, Natàlia Mocholí, Carla Serendelo i arxiu Castellers de Barcelona.

Correcció:

Mery Mañané i Consorci per la Normalització Lingüística.

Maquetació:

Frederic Planas.

Edita:

Castellers de Barcelona.

Impressió:

Emporiumgràfic.

URC:

urc@castellersdebarcelona.cat

Castellers de Barcelona:

C/ Bilbao, 212-214 - 08018 Barcelona
Tel./fax/cont. 93 498 27 28 - Mòbil 609 32 77 56
colla@castellersdebarcelona.cat

El Consell de Redacció no es fa responsable de les opinions reflexades en els articles dels seus col·laboradors.

Portada: intent de 4 de 9 amb folre durant la diada de la festa major del Clot, el 13 de novembre de 2023.

L'URC

una revista castellera

SUMARI - EDITORIAL 1

EL RACÓ DEL CAP DE COLLA 2
Pau Solé

SALA DE JUNTES 3
Grego Sámpere

EL RACÓ DEL CAP DE CANALLA 5
Robert Rosselló

ACTUACIONES CASTELLERES 2022 6

LA CANALLA DIU... 22
Sofia Garcia

LA CANALLA PINTA 23
Mireia Cabeza

ENTREVISTA A RAMON CERVERA 24
Toni Mañané

COMIATS DE VALENTÍ VIDAL
I JOSEP DÍAZ 27
Toni Mañané i Pere Rovira

ANÈCDOTES CASTELLERES 28
Frederic Planas

POEMA: LA PINYA DEL CASTELL 29
Raül Barreda

PASSATEMPS 30
Robert Saugar

CAMINADES CASTELLERES 32
Frederic Planas

El racó del cap de colla

Pau Solé, cap de colla

Comença una nova temporada

I ho fem, no us enganyaré, amb uns reptes menys difusos que l'any passat. Això no vol dir que hagim de posar-nos més pressió de l'habitual; de fet, l'any passat, vam acaronar els castells de 9 gaudint i treballant a cada assaig sense la pressió de no arribar-hi. Aquest any continuarem guiant-nos per la il·lusió i la feina ben feta als assajos, amb l'avantatge de tot el que hem après aquest darrer curs, on ningú es podia imaginar que arribaríem tan lluny i sobretot amb aquest bon ambient als assajos.

Vam començar que no sabíem quan podríem fer tres castells de 7; sí, sí, de 7. I durant els assajos s'ha sumat gent a això, a sumar: l'enhorabona per a tots els que heu donat un cop de mà en la pedagogia més tècnica dels castells i per compartir la vostra passió amb uns desconeguts que s'han tornat família, i moltes felicitats als "novatos" per la il·lusió que ens heu contagiat i sobretot moltes gràcies per ajudar-nos a fer possible els èxits del 2022. Estic agraiit també als més "antics" que han decidit apropar-s'hi quan han pogut per aportar-hi saviesa i patiment, aquest any també ens farà falta. Felicitats a tots i, sobretot, moltes gràcies. Tot el que hem aconseguit ha estat fruit del bon ambient i sacrifici que heu mostrat

No ens tornem bojos amb la idea de marcar-nos objectius; gaudim de cada fita, de cada castell

cadascun de vosaltres.

Ara, hi tornem de nou. Aprofitant els èxits i relliscades de l'any passat, amb aquesta gent menys experimentada preparada per fer una passa endavant i amb els de sempre, disposats a donar-ho tot com mai. Com més sacrificuem cadascun de nosaltres, més gratificants sentirem les conquestes; recordeu que la Colla sempre et torna més del que li dones. No ens tornem bojos amb la idea de marcar-nos objectius que l'any passat vam assolir o amb els que ens vam quedar a prop. Gaudim cada fita, cada castell, inclús cada prova a l'assaig; el que més valoro de l'any passat, a part del compromís que vaig viure de la majoria de vosaltres, va ser com de bé m'ho vaig passar als assajos, inclús als més complicats per manca d'efectius. Vam

fer que cada assaig o cada prova fos important, per petita que semblés en un futur a curt termini es va demostrar que tot suma.

En l'àmbit anímic, dubto que us hagi d'esperonar gaire, m'heu ajudat vosaltres més a mi que jo a vosaltres, sou uns cracs, tenim un potencial increïble i quan hi som tots, podem proposar-nos objectius inimaginables. Això sí, necessiten feina, hem vist que amb un mes "no nos alcança", com més aviat ens hi posem, millor. L'únic que m'atreveixo a demanar-vos és que no defallim, que hi tornem, us asseguro que serà molt bonic.

Moltes felicitats per tot el que hem viscut i per tot el que vindrà, però sobretot moltes gràcies.

Sala de Junes

Grego Samper, president

Una temporada per superar límits

La de 2022 no ha estat una temporada qualsevol, n'han estat moltes concentrades en un sol any. Ha estat la temporada de tornar a començar. La temporada de retrobar-nos. La temporada de fer créixer la família. La temporada de respectar els nostres temps. La temporada de superar els objectius que ens plantejàvem. La temporada de curar-nos. La temporada de fer-nos veure els límits i la de superar-los. La temporada d'engrescar-nos i d'anar sempre a més. La temporada d'enfadarnos perquè no hem arribat als nous objectius. I, definitivament, la temporada de dir: "en volem més!".

La sala de junes ha estat farcida d'idees, propostes, accions i col·laboracions per engegar aquest motor que des de 2020 portàvem mirant-nos amb ganes de tornar-lo a sentir rugir. I si ens centrem en el segon tram, sentim esbufegar tots i cadascun dels caps d'àrea, els responsables d'equip i els integrants dels equips de treball. Sense parar, corrents, aprofitant el poc descans quan han pogut i inventant estratègies per obtenir resultats. Orgullosament, us he de donar les gràcies.

El pati ha tornat a la vida i, és clar, amb cares noves que ens han regalat grans moments i que ens il·lusionen a molts amb l'esperança que arribi un dia

**Davant d'aquell "qui del tots afluixarà?"
sento molt viu allò del "no seré jo"**

que deixin de ser cares noves per ser les cares en qui confiarem una, dues o totes les àrees de la Colla. Em miro les fotos de cadascuna de les entregues de camises d'aquest any i se'm fa difícil assumir que tots vosaltres acabeu d'arribar. L'actitud, presència i proximitat que ens heu regalat us ha convertit en una peça clau des del primer minut.

Hem tornat a viure aquells moments que, personalment, sempre he trobat emotius i d'un capital humà immens, com l'entrega de mocadors als membres que fa 25 anys que són a la Colla. I no us imagineu el plaer que ha suposat poder fer l'entrega d'obsequi a aquells que ja sumeu 50 anys de camisa vermella. A aquest hi sumem altres actes, com la presentació del nou volum del "Diccionari Casteller", on amb honor apareixien tots aquells noms que ens pertanyien i ens pertanyen. O també la celebració de la diada i actes de l'aniversari del primer carro gros. Quin dissabte més íntim i familiar, quins discursos tan emotius, quina diada d'esforç màxim, quin dinar més multitudinari i que petit que em sentia entregant els detalls envoltat de tanta història viva de la Colla com hi havia.

No puc obviar, tampoc, la importància dels imprescindibles. I em refereixo a tots aquells que d'una ma-

nera o altra heu sabut trobar la fórmula per fer-nos sentir el vostre suport. A finals del primer tram s'intuïa el valor de tots els gestos, paraules, testimonis i accions que, públicament o subtilment, ens anàveu regalant. Però ni m'imaginava poder acabar la temporada amb tant de suport, que no m'hi cap als braços i que mai acabaria de valorar prou si pretengués fer-ne una llista i anar un per un. No ha estat una temporada fàcil, ja ho sabíem, però si no hem defallit, sense dubte, ha estat en gran part gràcies a vosaltres.

Però no ens enganyem, el repte de 2022 no ha acabat amb l'any. Ens ve endavant un 2023 que ha de servir per deixar ben clar que tots i cadascun dels esforços i sacrificis que hem fet fins ara tenen un resultat digne i merescut. Ara toca allò de "consolidar les bases", que tant ens repetim amb els castells, però també en el dia a dia, en la constància, en el saber fer, en la continuïtat i en la dedicació. Soc conscient que molts compartiu la sensació que és un esforç que mai s'acaba i és cert. Tan cert com ho és que la nostra ambició, ganes de continuar endavant, de superar-nos i de sumar tampoc s'acaben. Em ve al cap aquell "qui de tots aflixarà?" de fa deu anys i sento l'eco molt i molt viu del "no seré jo".

Podem viure la temporada de tantes maneres com vulgueu, però tinc molt clar que una represa com la de 2022 només ens deixa un camí i és el de continuar endavant. Sumar, sumar i sumar.

El 4 de 7 a Sarrià s'ha per

Hi trobarem els obstacles clàssics. I què? Ens els coneixem i els hem superat altres cops. Hi trobarem moments de baixada. I què? Ens tenim els uns als altres per seguir i aguantar. Hi trobarem obstacles nous. I què? No seran els primers i hi estem preparats. Hi trobarem èxits. I mai en tindrem prou.

M'agafo aquesta temporada de 2023 amb tota la il·lusió i força dels moments, paraules i gestos que m'heu regalat. M'agafo aquest 2023 amb les ganes de deixar enrere tots els pendents que arrosseguem. M'agafo aquest any amb la voluntat de portar el cap cada dia més alt en posar-me la camisa. M'agafo aquesta temporada amb el desig de donar el millor de mi i així poder retornar una part de tant com m'ha donat la Colla. I vosaltres?

Entrant a la Tarraco Arena el dia del Concurs

El racó del cap de canalla

Robert Roselló, cap de canalla

“Quan la por la mires als ulls es converteix en coratge.”

Esforç, valor i autosuperació han sigut els ingredients bàsics per haver pogut acabar assolint objectius que ni tan sols ens havíem plantejat a principi de temporada.

Aquesta temporada ens hem hagut d'enfrontar a una gran quantitat de reptes pel que fa a canalla que no havíem viscut fins ara. Per una banda, el creixement de tota la canalla durant aquests dos anys sense fer castells, fet pel qual la gran majoria havien de canviar de posició sense haver pogut assajar la nova per a la qual ara tenien mida. A més, el fet de no haver tingut l'entrada de cap família nova durant aquest temps, i l'evident tasca de captació que havíem de fer. Per sort, hem tingut una bona entrada de famílies noves, famílies amb un gran potencial, però que no havien viscut mai el dia a dia d'una colla castellera i el que això implica.

Descarregar el 2 de 8 amb folre, consolidar el 3 de 8 i 4 de 8, i obtenir el premi de poder intentar dos castells de 9 a plaça, han fet del 2022 un any com per estar orgullosos de la feina feta. Un any on hem pogut veure el nostre primer pilar de 5 amb folre de canalla de la història, resultat de la feinada èpica que aquests petits valents i valentes han treballat dia rere dia.

Al primer tram ens vam trobar amb una canalla molt gran i sense recanvis que vinguessin darrere. Aquesta canalla va haver de fer un gran esforç per recuperar la forma física després de tant de temps aturats, i treballar molt la finesa per tal de no castigar excessivament el tronc en els castells, a més de la feina mental que això suposava. Paral·lelament, la tècnica treballava contra rellotge

Ens trobàvem amb canalla petita que s'enfrontava a grans castells sense haver tingut la referència prèvia d'altres infants fent-los

per formar ràpidament la canalla nova que anava entrant, tant per als castells immediats com de cara al segon tram. Ens trobàvem també amb canalla petita que s'enfrontava a grans castells sense haver tingut la referència prèvia d'altres infants fent-los i, inevitablement, apareixia la por. Amb aquests reptes i amb molta feina per fer encaràvem el segon tram de temporada, un segon tram on, gràcies a una canallada màgica, va despertar l'espuma de la confiança, l'estima i la passió per una activitat que va molt més enllà de fer castells. Aquesta màgia es va apoderar de la sintonia i ens ha permès veure i gaudir del creixement tant tècnic com personal dels més petits.

Convé destacar també que en aquest segon tram es va realitzar la primera “familiada”, un cap de setmana de convivència on famílies, canalla i tècnica vam poder compartir experiències, emocions i moments. Dos dies on la gran quantitat de famílies nouvingudes van poder coneixer més el que representa formar part d'aquesta colla. Fent així més gran la

família vermella.

Vull acabar dient que ha sigut un any molt intens, amb moments molt complicats, però amb moltíssima feina feta i en què hem hagut de tomar a girar una gran roda. Gràcies a una feinada brutal per part de l'equip de canalla, una actitud exemplar de la canalla i una ajuda vital per part de les famílies, aquesta gran màquina de canalla ha pogut tomar a arrencar.

Ara toca continuar treballant per consolidar els bons resultats obtinguts, per continuar ampliant la família de canalla i formant un relleu sostenible d'aquest projecte, que fa més d'una dècada que és símbol de la Colla.

Hem nascut per ser canalla.

Festa major de Les Corts

Actuaciones 2022 (2a part)

Festa major de Sabadell

Joan Mateo

Reprendem la temporada

Era diumenge, dia 4 de setembre, i teníem diada a la bonica població vallesana de Sabadell, capital del Vallès Occidental (juntament amb Terrassa, que no se'n enfadi ningú...) i ciutat natal d'Oleguer Presas, un dels millors laterals drets que es recorden al Futbol Club Barcelona. Arribàvem a la plaça de l'ajuntament, la de Sant Roc, la majoria des del tren, i ens vam trobar, sorpresa, una plaça sense ombra i a vessar de públic. No s'havia produït cap miracle i els tècnics de l'Ajuntament de Sabadell no s'havien decidit a plantar cap arbre més a plaça. Haurem d'esperar que afluixi el canvi climàtic o que puguem fer castells sense roba. Pinta malament, castellers.

És d'agrair als sabadellencs, això sí, que la plaça sempre estigui plena de gom a gom per la diada castellera de Festa Major. Actuàvem com sempre amb els amfitrions, els Castellers de Sabadell, a més dels Minyons de Terrassa i els Capgrossos de Mataró.

Una diada que va resultar ser tranquil·la per a nosaltres, ja que tornàvem de les vacances d'agost (alguns encara amb la ressaca de Màrtirs ben present, ehem) i no ens plantejàvem cap nou castell. Hi descarregàvem sense problemes dos pilars de 4, el 2 de 7, el 5 de 7, el 3 de 7 i un pilar de 5 per finalitzar. Cal destacar el fet de descarregar el 2 de 7 amb tot just dos dies d'assaig a les espatlles i en l'any de la represa castellera, amb tot el que això suposa a tots els nivells.

Bona diada també per als amfitrions, els Saballuts, que van descarregar el carro gros sense massa complicacions, a més de castells com el 7 de 7 i el 5 de 7. Per la seva part,

A destacar el nostre 2 de 7, amb tot just dos assajos després de vacances

els Capgrossos de Mataró van descarregar castells de 7, però van tenir la mala fortuna de caure del 4 de 8. Tots sabem com de difícils poden ser els castells de 8 bàsics quan tens un mal dia. Especialment en el cas dels Capgrossos, en aquell moment encara afectats pel traspàs d'un company casteller. Des d'aquí tot el nostre amor i condol a la família,

i a tots els Capgrossos. Finalment, els Minyons van aconseguir descarregar ni més ni menys que el 5 de 8 i el 3 de 9 amb folre, dos castellassos que aquest 2022 han consolidat. Van ensopigar amb el 2 de 8 amb folre, i clarament podem dir que hi van ensopigar, ja que a final de temporada van assolir descarregar el 2 de 9 amb folre i manilles en la seva diada d'aniversari.

En finalitzar la diada es va produir la ja tradicional dutxa a la "font" de la plaça, moment en el qual molts solem aprofitar per assaltar un sempre abundant pica-pica organitzat pels Saballuts. Un bon moment per xerrar amb membres d'altres colles sobre present i futur. I és que qui ens havia de dir aquell tòrrid diumenge d'estiu que, tot just un mes després, veuriem els castellassos que vam veure al concurs de castells. L'any que ve, més, Sabadell!

Plaça de Sant Roc de Sabadell, 4 de setembre de 2022

Castellers de Sabadell:

pilar de 4 caminant, 4 de 8, 7 de 7, 5 de 7, tres pilars de 4 simultanis

Minyons de Terrassa:

pilar de 4 caminant, 3 de 9 amb folre, 2 de 8 amb folre carregat, 5 de 8, pilar de 5, dos pilars de 4 simultanis

Capgrossos de Mataró:

pilar de 4 caminant, 4 de 8 carregat, 3 de 7, 5 de 7, pilar de 5, dos pilars de 4 simultanis

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, pilar de 4, 2 de 7, 5 de 7, 3 de 7, pilar de 5

Festa major del Poblenou

Gabriel Puig "Zorro"

Una diada ben especial

Potser, a diferència de la majoria de castelleres i castellers de la Colla, però també com alguns altres que venen de més lluny i tot, el meu matí casteller no comença a la capital del país. Això implica haver de matinar una miqueta més i quadra el transport públic amb les convocatòries de les actuacions. Sovint també fa que arribis més d' hora a plaça, l'avantatge d'això és poder anar a fer un cafè a la cafeteria del costat de Santa Maria del Mar i socialitzar-te una mica.

Era la primera vegada que fèiem l'ofrena al Fossar de les Moreres, com es va votar per assemblea, fet que tothom va recordar (o maleir) durant el dia. Uns minuts abans de fer-hi l'ofrena, vam poder veure la cara de preocupació del nostre president (per desgràcia), perquè la floristeria havia oblidat fer les nostres ofrenes. Per tant, vam haver de conformar-nos a fer-hi un pilar i així mostrar el nostre respecte pels caiguts al setge de la ciutat. Vam ser

Per primer cop fèiem l'ofrena al Fossar de les Moreres; després seguiria la ja habitual del monument a Rafael de Casanova per continuar cap el Poblenou

els primers a actuar-hi i els primers a anar-nos-en, vam ser tan ràpids que no vam arribar a veure cap altre pilar.

La següent parada del dia (i no portem ni la meitat) era l'altra ofrena al monument de Rafael Casanova. Per sort, la Isabel i el Màrius ja s'havien posat a la cua, per la qual cosa no vam haver d'esperar gaire estona. Anàvem just abans dels

Falcons de Barcelona, amb qui vam compartir una estona i a qui vam ajudar a fer la seva escala en honor a Casanova. Per sort, per a aquesta ofrena la floristeria ens havia aconseguit unes flors, una senyera amb una banda amb el nostre nom, i les vam poder penjar dalt del monument com ja és tradició, després d'un pilar que no va comportar cap problema. Sí que es va comentar que just en el moment de fer la nostra ofrena, TV3 va canviar a publicitat.

Després de les dues ofrenes, ve el plat fort del dia: la diada de Poblenou acompañats de Castellers d'Andorra i Castellers de Cerdanyola. Era una diada important, el cap de setmana previ a la Mercè, on

havíem de començar a rodar peces i a engegar motors de cara a la diada més important de l'any. Ens havíem proposat reptes rellevants, deures per fer de cara a la setmana següent: 4 de 8, 2 e i 7 de 7. Vam començar per dos pilars de 4, sense cap problema i, a continuació, vam obrir amb el 4 de 8. Es notaven els nervis a la Colla i això ens va portar a fer un primer intent desmuntat, però al següent intent el vam poder descarregar. Era un 4 de 8 diferent dels que havíem fet fins aleshores, per poder anar rotant peces.

El plat fort del dia era la torre de 7, especialment rellevant de cara al pis de més que aspiràvem a pujar les setmanes següents. La pressió i les ganes de fer-la ens van jugar una mala passada i vam haver de deixar la torre en carregada. Era la sisena vegada que la portàvem a una diada, però la diada anterior, Màrtirs Street, la vam haver de deixar en intent desmuntat. Aquesta caiguda ens va fer replantejar el que quedava de diada i canviar el 7 de 7 per un 4 de 7 amb agulla que es va descarregar sense problemes.

M.ª VICTÒRIA GÓMEZ I TRAVESSET

ADVOCADA

Passatge Puigmadrona, 4
08026 BARCELONA
Mòbil 650 430 304
e-mail: gomeztravesset@icab.cat

La diada de Poblenou també va tenir especial importància per als Castellers d'Andorra, que van poder fer els seus primers castells des de l'inici de la pandèmia de la Covid. Els andorrans van descarregar el 4 de 6 i van fer dos intents desmuntats de 3 de 6. Els Castellers de Cerdanyola van venir a fer una actuació més aviat discreta, amb només el 3 de 6 i la resta estructures netes.

La jornada castellera, però, encara no havia acabat. Aquella tarda hi havia la manifestació de la Diada Nacional, que recorria tot el passeig de Colom. Hi vam alçar dos pilars de 4 al Pla de Palau, mentre arribava la capçalera de la manifestació. Per poder fer els pilars vam tenir un petit entrebanc amb els cascós i la Lucía Guzmán va haver de baixar corrents amb un casc per així poder fer els pilars a temps.

Parc Central del Poblenou de Barcelona, 11 de setembre de 2022

Castellers de Cerdanyola:
3 de 6, dos pilars de 4 simultanis

Castellers d'Andorra:
pilar de 4, intent desmuntat de 3 de 6, 4de 6, intent desmuntat de 3 de 6, pilar de 4

Castellers de Barcelona:
dos pilars de 4 simultanis, intent desmuntat de 4 de 8, 4d8, 2 de 7 carregat, 4 de 7 amb agulla, pilar de 5

Diada de colles locals de la Mercè

Montse Pachón

La clàssica i a gaudir, tres anys després

Enguany la diada de colles locals tenia un al·lïcient especial. La darrera actuació castellera celebrada per la Mercè va ser el 24 de setembre de 2019 i just tres anys després, tornàvem a viure una diada de festa major “com les d’abans”. Als anys 2020 i 2021 només s’havien pogut organitzar actes simbòlics tant per la Mercè com per Santa Eulàlia, així que aquell dia hi havia ganes de castells. Moltes. Tantes que no hi vam faltar cap: els de sempre, els nous i “els mercenaris”, més que mai, a punt per recolzar la Colla.

La previsió de pluja ens tenia neguitosos i no sabíem si podríem actuar dissabte, diumenge (a la Diada Històrica) o cap dels dos dies. Finalment, el temps va respectar ambdues cites i dissabte vam anar per feina.

En l’àmbit tècnic, l’objectiu era clar: revalidar la clàssica i fer-la amb solvència. Calia rodar estructures que no eren noves aquesta temporada, però que ens havien donat alguns problemes. Eren castells que teníem a l’abast, però l’objectiu no era només fer-los, sinó fer-los bé i amb confiança.

Després del tradicional pilar a la plaça de la Mercè, on vam fer un espadat de 5, vam entrar a la plaça Sant Jaume amb el pilar de 4 caminat. Cal destacar que hem millorat molt amb aquesta estructura. Sembla que se li ha trobat la mida amb els canvis fets darrerament.

Entrem a plaça amb el pilar caminant molt millorat. Sembla que se li ha trobat la mida amb els canvis fets darrerament. Després obrim amb el castell més complex: el 3 de 8

Un cop situades les vuit colles a lloc vàrem obrir la nostra actuació amb el castell més complex: el 3 de 8. Enguany ja l’havíem descarregat una vegada, per la diada del carro gros, però llavors les sensacions no havien sigut del tot bones, havia donat massa feina... Així doncs, a la Mercè, accompanyats en ronda conjunta per les altres colles de la ciutat, calia clavar-lo. Dit i fet: el castell va pujar ferm, àgil i amb bona mida. Tothom va fer la seva feina, però la canalla mereix una menció especial per la confiança i concentració en un entorn tan bullicios com la primera ronda d’una actuació a l’antiga amb tantes colles.

Forn de pa
Cafeteria

Pastisseria
Catering

Concili de Trento, 77 T. 933 077 179
Bilbao, 206-208 T. 933 075 358
BARCELONA

Com a segon castell vam optar pel 4 de 8, castell insígnia de la colla pre i postpandèmia. Com és habitual en aquesta estructura, va pujar dinàmica però controlada en tot moment.

Per tancar la ronda de castells vam atacar el 2 de 7, que tenia un plus de dificultat perquè en la darrera actuació havia quedat només carregat. Aquest cop res no es va girar, al contrari, els canvis fets al pom de dalt intercanviant posicions entre acotxadora i enxaneta van donar bons resultats. També va ajudar que els temps de la pujada i baixada del castell van ser més controlats del que és habitual i van permetre dominar millor el bellugueig normal de la torre. I per tancar l'actuació vam fer un sòlid vano de 5.

No puc tancar aquesta crònica de la nostra Mercè estimada sense destacar un èxit immaterial de la jornada: el bon humor i goig general. Aquell dia volíem ensenyar als nouvinguts què era una diada de la Mercè. Volíem plantar castells macos a la plaça Sant Jaume. Volíem retrobar-nos i volíem lluir la camisa amb orgull. Entre tots ho vam saber fer i ho vam gaudir.

Plaça de Sant Jaume de Barcelona, 24 de setembre de 2022

Castellers de Sants:

pilar de 4 caminant, 4 de 8, 3 de 8, 2 de 7, pilar de 5, dos pilars de 4 simultanis

Castellers de la Vila de Gràcia:

pilar de 4 caminant, 3 de 8, 2 de 7, 4 de 8, pilar de 5, dos pilars de 4 simultanis

Castellers de la Sagrada Família:

pilar de 4 caminant, 3 de 7, 4 de 7, 2 de 6, dos pilars de 4 simultanis

Castellers del Poble Sec:

pilar de 4 caminant, 3 de 7 amb agulla, 5 de 7, 4 de 7, pilar de 5, dos pilars de 4 simultanis

Colla castellera Jove de Barcelona:

pilar de 4 caminant, 4 de 7 amb agulla, 5 de 7, 3 de 7 amb agulla, pilar de 5, dos pilars de 4 simultanis

Castellers de Sarrià:

pilar de 4 caminant, 3 de 6, 3 de 6 amb agulla, 4 de 6 amb agulla, dos pilars de 4 simultanis

Colla castellera de l'esquerra de l'Eixample :

pilar de 4 caminant, 3 de 6, 3 de 6 amb agulla, 4 de 6 amb agulla, dos pilars de 4 simultanis

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, 3 de 8, 4 de 8, 2 de 7, pilar de 5, dos pilars de 4 simultanis

Diada de colles històriques de la Mercè

Josep M. Casanellas

Després d'haver viscut la Diada de la Mercè al passeig de Gràcia per recomanacions sanitàries davant la pandèmia per la Covid, hem tornat a la nostra plaça de la Mercè.

Sense desmerèixer el passeig de Gràcia com a espai per fer castells, però si l'organització d'una diada, més marcada per la prevenció dels contagis que per l'actuació en si. El passeig de gràcia, del qual aquests anys se celebra el 200 aniversari, té altres característiques que poden fer-lo un espai per fer castells d'especial significat, per l'entorn arquitectònic i urbanístic, per la capacitat de l'espai i d'atracció de públic, per les comunicacions. Mediàticament, pot ser un espai immillorable, però cal dotar-lo d'una organització que faciliti la vivència castellera: proximitat del castell amb el públic, sense dispersió de les colles. Cal fer que l'espai aculli l'actuació.

En aquesta diada de les colles convidades, la pluja es volia convertir en la principal notícia, però al final, els castells de 9, la recuperació i la consigna de no caure ha marcat la diada.

Feia més d'una setmana que les previsions del temps anunciaven que la diada estava amenaçada per la pluja,

Pel que fa als castells relitzats per cada colla -dins el seu nivell- segurament hauríem d'anar molts anys enrera per recodar un nivell similar, però era el què s'esperava en un any de represa

històric.

La Joves, conscient del que van a fer al Concurs, van apostar per descarregar el tres i quatre de 9, van haver de desmuntar un peu del quatre, seguit d'un intent també desmuntat col·locant-hi els dosos, i descarregat a la tercera, amb certa inestabilitat en descarregar. Acabant amb els castells folrats amb un 5 de 8. Sense treure-li valor, però, abans de la pandèmia aquest cinc hauria tingut un pis més.

Els Minyons, per la seva banda, van descarregar el 3 de 9 amb folre, el 5 de 8, però van finalitzar l'actuació amb un 4 de 8. Possiblement, en totes les actuacions dels Minyons a la Mercè, mai havien sortit amb un 4 de 8, i també

finalment ha imperat el sol. Els dies anteriors i mateixa jornada van estar valорant la previsió d'alternatives a la pluja. Les tres colles volien fer la Mercè de les colles convidades. Fins i tot, estava previst poder fer l'actuació en el mateix local nostre. Però no va ser necessari, la pluja tan minsa els darrers anys tampoc va fer acte de presència.

Pel que fa a l'actuació en si, segurament hauríem d'anar molts anys enrere per veure aquests castells a la Mercè per les colles, cada una pel seu nivell

van necessitar desmuntar-ne el peu. Això ens explica de forma clara l'impacte de la pandèmia en les colles.

Nosaltres, vàrem repetir l'actuació de les colles locals del dia de la Mercè, la tercera clàssica de 8 de la temporada, sortint amb el 3 de 8 i i després el 4 de 8 i el 2 de 7.

En la ronda de pilars, vàrem fer el vano de 5, mentre que Minyons i Joves van tancar la jornada amb pilars de 5.

Potser el més meritori de la diada és no renunciar a portar alguns dels millors castells del moment, però evitant patir una caiguda. Aquesta és la millor lectura per entendre un any de sortida de la pandèmia.

Per les tres colles presents a la diada, portar els castells que hem vist tenia un especial significat. Sortim d'una pandèmia, d'un llarg període sense poder assajar ni fer castells, en què molts castellers han perdut l'hàbit de fer castells i han deixat, si més no de moment, d'anar al local, amb poca canalla i molt poc preparada d'inici, amb una nota positiva a destacar i que sembla que ha ajudat les colles, que és la significativa entrada de nous components, majoritàriament joves i significativament de les colles universitàries. Malgrat això, tampoc l'entrada de nous castellers de moment no ha equilibrat les baixes tingudes. Aquest panorama només s'ha pogut anar encarant amb un treball constant però començant molt de baix, amb molta prudència. Tots som conscients que una caiguda podia tenir una repercussió immensa.

En aquesta Mercè 2022 res no va faltar en la cita, molts turistes, ja característics, i hi havia també el públic coneixedor del món casteller i que volia veure com els anys de pandèmia havien marcat les colles, les més punteres i les no tan punteres. Sense oblidar l'esperada presència de personalitats al balcó, la presència de les quals, més enllà del protocol, és un reconeixent al paper dels castells en la promoció de la cultura, de la vida associativa i de la vertebració social de la ciutat. És un reconeixement, a més, per a la colla que porta el nom i l'escut de la ciutat, i que treballa intensament per oferir el millor resultat del seu esforç a la ciutat, al públic i també als representants dels ciutadans.

Sense perdre de vista que també les autoritats acostumen a gaudir d'una diada castellera on es veuen les

millors colles del moment. No els posarem noms, per no caure en l'error d'oblidar-nos d'algú, però sí que fàcilment serem conscients d'aquells que són habituals al balcó i els que no hi acostumen a fer acte de presència.

I parlant de persones o recursos, sempre presents a les cites castelleres, a totes i com és natural a la Mercè, hem de recordar la presència dels equipaments sanitaris, ambulàncies (amb dotació per atendre situacions crítiques), metges, infermeria, tècnics..., i una molt preparada disposició d'equips que, amb la col·laboració dels professionals de les Comissions Sanitàries de les colles presents, intenten fer, quan es fa necessària i de la forma més eficient, l'atenció als castellers lesionats.

La majoria d'aquests professionals ja són gent molt propera als castells i als castellers, si més no per l'assiduïtat de la seva presència, i coneixen com atendre el casteller lesionat. És habitual que facin una pregunta en la trobada prèvia a la diada: Què fareu? Hi haurà castells de 9? O gamma extra?... És per l'interès a veure castells que no sempre es veuen a les places, per proximitat amb la colla però també per preveure situacions d'emergència. Després es du a terme una breu reunió amb totes les Comissions Sanitàries de les colles presents i es valora què i com fer les actuacions coordinades, si cal. Aquest any, però, han pogut veure els castells sense haver d'estar treballant..., amb castellers caiguts. També van haver d'atendre altres problemes, però relacionats amb públic que per algun motiu va haver de ser atès.

Així, doncs, ells van sortir de la plaça satisfets per no haver treballat gaire.

Plaça de Sant Jaume de Barcelona, 25 de setembre de 2022

Colla Joves Xiquets de Valls:

pilar de 4 caminant, 3 de 8, 4 de 8, 2 de 7, pilar de 5, dos pilars de 4 simultanis, pilar de 5

Minyons de Terrassa:

pilar de 4 caminant, 3 de 9 amb folre, 5 de 8, 4 de 8, tres pilars de 5 simultanis

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, 3 de 8, 4 de 8, 2 de 7, pilar de 5, dos pilars de 4 simultanis, pilar de 5

XXXVIII Concurs de castells de Tarragona

Paco Igual

Després d'un parèntesi per la pandèmia tornem al concurs al qual no hem faltat des de 1970, en què varem anar-hi per primer cop, sempre el dia de les millors colles, quan n'hi ha hagut mes d'un. Aquest cop hi arribàvem com a 11a colla del rànquing de 2018.

Entrem a plaça en primer lloc, puntualment a les 9 h. Un cop totes les colles són al seu lloc i després de la interpretació dels Segadors, s'anuncien per les pantalles els castells de la primera ronda conjunta i a les 10 h es dona el tret de sortida.

Per a la primera ronda la tècnica tria el 3 de 8 com a sortida, castell que ha tingut una millora important després de la Mercè. El castell ha pujat nerviós però s'ha pogut descarregar sense grans patiments. Cal dir que la ronda conjunta fa que sigui impossible sentir bé les gralles, el Monto, que portava el castell, i les indicacions dels segons. El castell mínim per actuar en solitari era el 4 de 9 amb folre.

Per a la segona ronda arriba l'esperat 2 de 8 amb folre, amb bones proves al darrere que ens donaven confiança. Cal dir que la soca era impressionant i compacta, i s'ha vist el folre ben tancat i els terços ben collats. Tot i així, de seguida s'ha vist que no hi havia un bon encaix entre terços i quarts. Després d'algun petit dubte, la canalla ha pujat prou de pressa, fet que ha permès carregar el castell, però la descarregada ja no ha estat possible. Primera torre de 8 de la temporada. Com a curiositat cal comentar que no quèiem al concurs des de 2012.

Per tancar l'actuació hem descarregat un 4 de 8 que no ha donat gaires problemes, deixant per a un altre dia castells més grans.

La posició final amb el còmput dels tres dies de concurs ha estat l'onzè, desens diumenge, però superats pels de Gràcia, que van actuar dissabte.

Tarraco Arena de Tarragona, 2 d'octubre de 2022

Castellers de Barcelona:

3 de 8, 2 de 8 amb folre carregat, 4 de 8, pilar de 5, dos pilars de 4 simultanis

Castellers de Vilafranca:

3 de 10 amb folre i manilles, intent de 4 de 10 amb folre i manilles, 5 de 9 amb folre, 4 de 9 sense folre carregat

Colla Joves Xiquets de Valls:

4 de 9 sense folre, intent de 2 de 8 sense folre, 2 de 8 sense folre carregat, 5 de 9 amb folre carregat

Colla Vella Xiquets de Valls:

2 de 8 sense folre carregat, intent 4 de 9 sense folre, 3 de 9 amb folre, 4 de 9 amb folre

Colla Jove Xiquets de Tarragona:

intent de 9 de 8, intent desmontat de 3 de 9 amb folre, 3 de 9 amb folre, 4 de 9 amb folre, 2 de 9 amb folre i manilles

Xiquets de Tarragona:

5 de 8, 3 de 9 amb folre carregat, 4 de 9 amb folre

Moixiganguers d'Igualada:

5 de 8, 3 de 9 amb folre carregat, 2 de 8 amb folre

Capgrossos de Mataró:

3 de 8, 5 de 8, 4 de 8

Castellers de Sants:

4 de 8, 3 de 8, intent desmontat de 2 de 8 amb folre, 2 de 8 amb folre

Colla Castellera de Sant Pere i Sant Pau:

3 de 8, pilar de 7 amb fole carregat, 4 de 8, intent de 3 de 8 amb l'agulla

Xiquets de Reus:

3 de 8, 2 de 8 amb folre, intent desmontat de 4 de 8, 4 de 7 amb agulla

Castellers de Sabadell:

4 de 8, 9 de 7, intent desmontat de 5 de 7, 5 de 7

Festa major de Sarrià

Isabel Bonet

Vam arribar a la diada de Sarrià amb moltes ganes de fer castells després d'haver estat al concurs. El canvi en el punt de trobada va generar algunes confusions, ja que ens havíem de trobar a la plaça de Sant Vicenç i alguns van anar a la plaça on havíem quedat en les darreres ocasions. Entre uns i altres ens vam organitzar i vam pujar en cercavila fins a la plaça del Consell de la Vila, on vam començar l'actuació amb un pilar caminant i un pilar de 4.

Ens esperaven grans castells en les següents diades, i quina millor manera de guanyar confiança que fer castells ja assolits on castelleres i castellers poguessin estrenar-se en noves posicions. Vam descarregar el 2 de 7, que ens va demostrar que, tot i que vam caure al 2 de 8 amb folre al concurs, el podíem fer, només era qüestió de confiança. Els següents castells van ser un 5 de 7 i un 4 de 7. Finalment, va venir la ronda de pilars, primer un pilar de 5 i després dos pilars de 4.

En aquesta diada s'hi van fer moltes estrenes en noves posicions amb la satisfacció de la feina ben feta, i amb la confiança dels grans castells que havien d'arribar.

Plaça del Consell de la Vila de Barcelona, 9 d'octubre de 2022

Castellers de Sarrià:

pilar de 4 caminant, dos pilars de 4 simultanis, intent desmuntat de 5 de 6, 5 de 6, 4 de 7, 2 de 6, pilar de 5, tres pilars de 4 simultanis

Laietans de Gramenet:

pilar de 4, intent desmuntat de 3 de 6, 3 de 6, 3 de 6 amb agulla, intent desmuntat de 4 de 6, intent desmuntat de 4 de 6, pilar de 4

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, pilar de 4, 2 de 7, 5 de 7, 4 de 7, pilar de 5, dos pilars de 4 simultanis

Festa major de Les Corts

Nuria Lopera

Et lleves un diumenge de tardor de bon matí, avui tens diada de castells a Barcelona. Et fa il·lusió, ja que tot just t'acabes de mudar a la gran ciutat i només has d'agafar el metro unes quantes parades. Agafes la camisa vermella, els pantalons blancs acabats de rentar, que saps que al final del dia acabaran un altre cop a la rentadora, i la faixa. Esmorzes i vas cap a la boca del metro.

Mentre seus, obres el mòbil i llegeixes pel grup de pinyes que algú va tard, ha subestimat el temps de metro. "Ai, quina cosa tan barcelonina!", penses, però de sobte veus que algú et saluda: és aquest tècnic de pinyes que deia que anava tard. Suposes que tu també t'estàs tornant un poc barcelonina.

Sortint del metro us trobeu amb molts més companys de la Colla, és curiós veure tanta gent uniformada de vermell sortint del tren. Ariveu a plaça i ja veus la canalla fent balls i càntics abans de començar, ja saps que queda poc per l'hora d'inici. Deixes la motxilla al costat de la paradeta, on hi ha una dona que salvaguarda totes les nostres pertinences. Sort d'ella!

Ens reunim tots els tècnics de pinyes per mirar que tothom ja hi sigui. Sempre acaba faltant algú per trobar, però més o menys ja tothom és a lloc. Repassem les pinyes abans de tot, però són pinyes segures, que ja fa unes quantes actuacions que fem. Venim del Concurs, de fer-les, castells assegurats!

Comencem amb un pilar caminat després dels Castellers de Sants, que han girat el seu pilar. "Ostres! Que també el girem!", penses mentre graves un vídeo que després anirà al Tiktok de la Colla. "Com ha millorat el nostre pilar caminat, es nota que l'hem assajat molt", et comenta algú a plaça. És maco veure com la gent s'adona dels esforços que s'han fet aquesta temporada, que no són pocs!

Comencem els castells: un 3 de 8, castell segur per començar. Ara sembla fort dir que un castell de 8 és un castell segur. A principis de temporada no ens ho hauríem

Algú comenta com ha millorat el nostre pilar caminant. És maco veure com la gent s'adona dels esforços que s'han fet aquesta temporada.

imaginat. Els castellers de les altres colles, Sagrada Família i Sants, es colloquen a la nostra pinya i les gralles comencen a sonar. Castell maco, sense dificultats, és el que vas sentint per la plaça.

És el tom dels nostres companys de plaça, ara és el nostre tom de posar-nos a les pinyes. A segona ronda els Borinots fan un intent desmuntat de torre de 8 amb folre, una llàstima que no els hagi sortit com la del Concurs. Els de Safa fan castells de 7 en què s'intueix que hi ha alguna estrena.

Segona ronda: torre de 7. Tothom treu el mòbil per mirar el seu nom a la plantilla de la pinya i sobta veure que és una pinya sense forats blancs, plena de gom a gom.

Perquè la temporada està anant molt bé, cada cop som més gent a assaig. Si tota aquesta gent vingués des del primer assaig de la temporada que ve...

Després d'aquesta torre tan asseguda, sents com la gent comenta les ganes que toni a tenir un pis més, normal. Hi ha gent que diu que la setmana que ve a Samà la farien i hi ha gent que la reservaria per a Vilafranca, només el temps ens ho dirà!

Pilars de sortida i la cirereta: el pilar al balcó. Sempre m'ha semblat un castell molt divertit, a més del fet que el públic no casteller sempre els victoreja amb ganes. Per acabar d'arrodonir un dia de festa entre setmana, anem tothom qui vol a dinar junts. No ho diré mai en veu alta, però és la meva part preferida de les actuacions. Aquestes tradicions no s'han de perdre mai, si us plau!

Plaça Comas de Barcelona, 12 d'octubre de 2022

Castellers de Sants:

pilar de 4 caminant, 3 de 8, intent desmuntat de 2 de 8 amb folre, 4 de 8, 2 de 7, pilar de 5, tres pilars de 4 simultanis

Castellers de la Sagrada Família:

pilar de 4 caminant, 3 de 7, 4 de 7, 3 de 6 amb agulla, pilar de 5, dos pilars de 4 simultanis

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, 3 de 8, 4 de 8, 2 de 7, pilar de 5, dos pilars de 4 simultanis

Diada del Roser a Vilafranca

Cinta Lleixà

Diada agredolça

A finals d'octubre, com ja és força habitual al nostre calendari, tenim una segona cita a la ciutat de Vilafranca del Penedès, la Diada del Roser. No és com la nostra apreciada Màrtirs, perquè canviem de dates i de plaça, però també hi hem tingut moments bonics i inoblidables. Aquest cop ens hi accompanyen els Xicots, com a colla amfitriona, i els Castellers de Castelldefels.

Podria explicar-vos com va anar tota la diada, castell a castell i ronda per ronda, però llavors no deixaria de ser una crònica com la que podríeu trobar a qualsevol mitjà de comunicació que la cobris, i crec que no cal. A més, segurament, la majoria dels que estigueu llegint això éreu allà. Així que he decidit explicar-vos la diada com la vaig viure jo i comentant detalls dels tres castells, evidentment adaptant-ho a tots els públics i evitant ferir sensibilitats.

Quan tens un castell per la mà i hi ha confiança, és ideal aprofitar per fer-hi canvis, tot i que s'ha de vigilar de no fer més voltes que un rellotge

Quan vam arribar a plaça tenia clar que anàvem a per la tripla, era el moment i era el dia, veníem de carregar el 2 de 8 amb folre al Concurs i les proves per descarregar-lo estaven fetes, i els dos bàsics de 8 els sovintejàvem durant el segon tram, així que res podia fer pensar que alguna cosa pogués sortir malament. Però passejar un castell per moltes places no sempre ha de ser un factor positiu, que sovint sí, però... Quan tens un castell per la mà i hi ha confiança, és ideal aprofitar per fer-hi canvis, tot i que s'ha de vigilar de no fer més voltes que un rellotge, però bé, això ho explicaré més endavant.

Comencem pel 2 de 8 amb fole, un castellà des del meu punt de vista, tot i que alguns pensareu que no. M'explico: és una estructura tècnica i delicada, igual que la base, i per a la nostra colla un castell amb èpoques gloriooses i èpoques que no tant, per no dir gens. El 2 és un castell que costa molt de tenir i molt poc de perdre, s'han de fer moltes proves i qualsevol canvi el pot condicionar; he viscut èpoques en què fer-lo era una "festa major" i altres en què el fèiem gairebé a cada cantonada, i he de reconèixer que tot i ser un castell que em provoca molt respecte, també em fascina; potser és per això que m'agrada fer-lo, però en contades ocasions.

Aquesta temporada no la podria catalogar com a època bona o dolenta per al 2, perquè venim d'una situació anòmala, així que crec que som a l'entrada del que pot ser una bona època, i torre folrada del Roser va ser-ne la porta d'entrada. No va sortir al primer

intent, però sí al segon, i això no ha de ser dolent. De vegades, quan no fem una cosa amb regularitat, necessitem tenir sensacions i sentir-les, entendre què estem sentint i tenir ganes de viure-ho, i cadascú necessita el seu procés. Això ens fa entendre el castell i valorar-lo per a futures ocasions.

Seguim amb el 3 de 8, poca cosa a dir-hi. Com amb el 2, hi ha hagut èpoques i èpoques, però amb el 3 ens n'hem sortit més, potser perquè és menys fràgil i permet més canvis, tot i que aquest any no ha estat el cas. El primer de la temporada, previ a les vacances d'estiu, va ser d'aquells castells que sues i pateixes, que treballles fins al final i, quan el descarregues, el cansament i l'alegria es barregen i l'única cosa que et surt és plorar i riure a la vegada; coses de l'emoció, suposo. Aquest cop, però, va ser diferent. Igual que els altres tresos del segon tram, va ser plàcid i tranquil. Bons assajos, bones sensacions i venir de descarregar el primer 2 de 8 amb folrede l'any va ajudar a encarar-lo amb confiança.

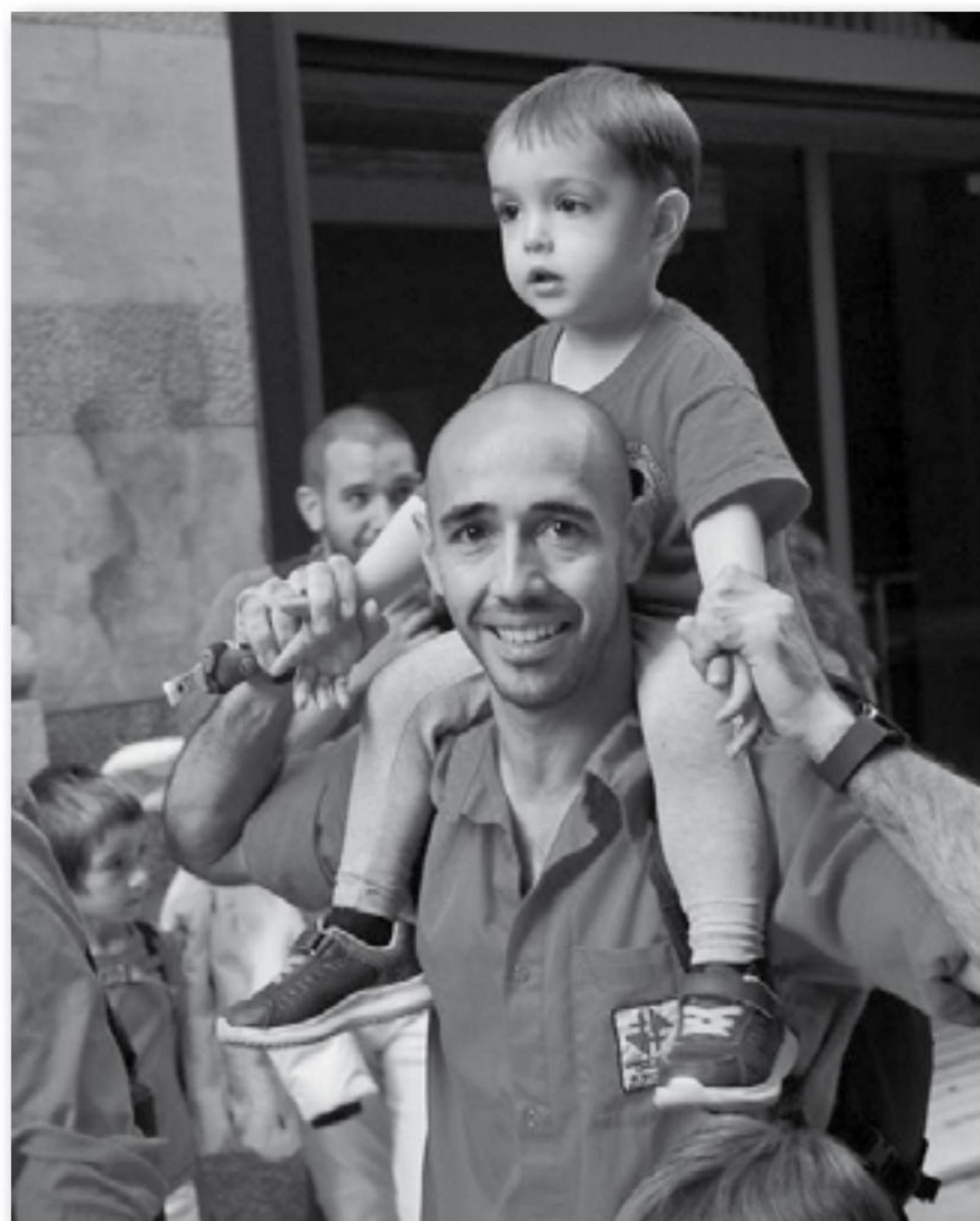
Arriba el moment del 4 de 8, el castell "fàcil" de la diada, o així havia de ser, però no va ser possible. El castell que ens havia de fer arrodonir una diada "perfecta" i ens havia de "donar" la primera tripla de la temporada no va sortir. El vam intentar dues vegades, hi havia canvis i estrenes, i com us comentava

al principi de l'article, això és bo però de vegades et pot portar complicacions. El castell estava, el teníem, i el tenim, però les circumstàncies de la diada no van acompanyar. Acabàvem de veure una caiguda del mateix castell, era de nit, s'estava allargant la diada i la gent començava a estar cansada. El primer no va pujar amb gaire bona mida i alguna que altra sotragada va fer que aquesta és perdés encara més, així que es va desmuntar. Quan el vam tornar a intentar, la falta de confiança va poder amb les ganes de fer-lo, tot i saber que el teníem. De vegades, la ment juga males passades i en situacions inesperades les reaccions potser no són les més encertades, o potser sí, són coses que no es poden saber. En arribar al terra, es van barrejar sentiments i emocions, no havíem pogut acabar la diada com ens mereixíem, tot i que no havia estat una mala diada.

Vam tancar l'actuació amb un pilar de 5, un bonic pilar, jove, de present i de futur.

Al final, fent-ne balanç, potser no va ser la millor diada, si pensem en el que havíem de fer, però tampoc va ser una mala diada, vam descarregar el primer folre de l'any, vam sentir i viure els castells, vam avançar i, potser el més important, vam aprendre. Diades així, agredolces, ens ensenyen que un moment dolent no ens ha d'evitar veure els bons moments, i que el que es pot considerar un fracàs també pot ser un èxit, tot depèn de la lectura.

Plaça de la Vila de Vilafranca, 22 d'octubre de 2022

Xicots de Vilafranca:

5 de 7, 7 de 7, 4 de 8 carregat, quatre pilars de 4 simultanis

Castellers de Castelldefels:

2 de 6, 3 de 6, 3 de 6 amb agulla, pilar de 4

Castellers de Barcelona:

3 de 8, intent desmuntat de 2 de 8 amb folre, 2 de 8 amb folre, intent desmuntat de 4 de 8, intent desmuntat de 4 de 8, pilar de 5

Festa major de la Verneda

Gemma Barreiro

Castells i menjar

Aquest any la Pastisseria la Palma ha fet 100 anys i ens han demanat d'actuar. Cada cop que els hem demanat alguna cosa han respost afirmativament. Hem fet un pilar de 5 a la plaça Font i Sague, amb debut de la Luli, i ens han donat aigua, entrepans i trossos d'ensaïmada.

Tot seguit, ens hem dirigit caminant fins a la plaça de la Palmera de Sant Martí, una plaça on fa anys que hi actuem. Ha sigut una actuació molt maca, amb força debuts tant a pilars com a troncs. Ens hi acompañaven els Esquerdats, colla castellera de l'esquerra de l'Eixample, que han fet el primer 2 de 6 de la seva història. Després de l'actuació ens han donat un entrepà amb beguda a es-

collir.

Aquesta és tradicionalment una actuació que serveix per a fer debutar nous castellers i enguany no ha estat menys, han debutat:

Nuria Pozo de baix.

Laia, Violeta, Nadia Lopez i Elsa Guarch al 4 de 6 amb agulla

Mireia Tarrago, Ana Paula i Sara Mestres al 5 de 6

Lorena, Bonache, Oriol Menendez, Mireia Tarrago i Elsa Guarch al 7 de 6

Toni Montoliu i Santi Aguilera al 4 de 7

Manelet, Mariona i Elsa Guarch al 4 de 6

Martí i Mireia als pilars de comiat

Plaça de la Palmera de Barcelona, 12 de novembre de 2022

Colla castellera de l'esquerra de l'Eixample:

dos pilars de 4 simultanis, 4 de 6, 2 de 6, 3 de 6 amb agulla, dos pilars de 4 simultanis

Castellers de Barcelona:

dos pilars de 4 simultanis, 4 de 6 amb agulla, 5 de 6, 7 de 6, 4 de 7, 4 de 6, dos pilars de 4 simultanis

Festa major del Clot

Mery Mañané

El Clot, intent de 9

Passen uns minuts de les 8 del matí quan comencen a sonar les primeres notes del toc de matinades amb el que avui despertem al veïnat. Recorrem els carrers del barri que ens ha vist créixer i fem pilars d'agraïment als establiments i famílies castelleres que ens ofereixen esmorzar. Avui serà un dia gran, i aquests nervis que sentim ara ja ens indiquen que l'esforç de la temporada ha valgut la pena. Després de dos anys d'aturada i amb totes les dificultats que ens vam trobar a l'inici, plantejarnos un altre cop l'assalt als castells de 9 ja és un èxit.

Descansem una estona i encarem la cercavila de camí

a plaça. Entrem a plaça amb el pilar caminant, que més que caminar corre, i ens mirem amb cares de satisfacció per aquesta traça que fins fa poc no sabíem que teníem. Un altre èxit.

Comencem les ronades de castells desca-

Intent desmuntat de 3 de 9 amb folre

rregant la torre de 8 amb folre, que es mostra més dòcil i serena que en les dues ocasions anteriors. Qui ens ho havia de dir, quan vam començar la temporada fent castells de 6. Tercera torre de 8 de l'any i tercer èxit del dia.

Arriba el moment de retrobar-nos amb els castells de 9, però avui han vingut per recordar-nos la seva dificultat i els desmuntem fins a tres cops

desmuntem dos cops el 3 de 9 amb folre i un cop el 4 de 9. Ja els coneixem i, malgrat la desil·lusió de no aconseguir-los, sabem que la feina d'assaig no ha estat en va i que avui hi som una mica més a prop. Fa uns mesos vam desbarcar el 4 de 8 en algunes actuacions per falta de gruix. Avui som 240 a plaça.

Tanquem les rondes de castells descarregant el 3 i el 4 de 8, i amb això completem la primera tripla de 8 de la temporada. Un altre èxit.

A la ronda de pilars la nostra canalla en tenia preparada una de bona, el primer pilar de 5 amb folre de canalla de la nostra història! Quina tranquil·litat, quin saber fer, quines maneres! Exitàs per ells i per la Colla, per la fita i per les cares d'il·lusió de petits i grans.

Per tancar la diada fem 7 pilars de 4 i el tradicional pilar al balcó, que aquest cop no té res de tradicional i hi puja tota la canalla. S'ho mereixen, sens dubte.

No ha estat el dia que havíem somiat, però tanquem la temporada amb un munt d'èxits assolits, alguns es veuen i d'altres no es veuen tant, però només nosaltres sabem la feina que hi ha darrere de cada detall. Com per exemple, que avui la plaça Valentí Almirall hagi estat plena de gom a gom de principi a fi. Gràcies als qui us heu deixat la pell en el dia a dia treballant per tot això. Fins l'any que ve!

Plaça de Valentí Almirall de Barcelona, 13 de novembre de 2022

Castellers de Sabadell:

tres pilars de 4 simultanis, 4 de 8, 2 de 7, 5 de 7, dos pilars de 5 simultanis, quatre pilars de 4 simultanis

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, 2 de 8 amb folre, intent desmuntat de 3 de 9 amb folre, intent desmuntat de 3 de 9 amb folre, intent desmuntat de 4 de 9 amb folre, 3 de 8, 4 de 8, pilar de 5, pilar de 5 amb folre canalla, set pilars de 4+intent de pilar de 4 simultanis, pilar de 4 al balcó

Altres actuacions

Robert Saugar

Som i fem

Després dels llunyans mesos de pandèmia, i en una temporada molt semblant a les habituals, cal incidir en la importància de les actuacions "menors" en molts sentits.

En primer terme, en l'àmbit econòmic; és obvi que qualsevol ingrés 'extra' ajuda a continuar mantenint el local, pagant autocars o organitzant dinars multitudinaris, per això ens vam moure des del Poble Espanyol de Barcelona fins a Peralada, passant per les piscines municipals de Montjuïc per una actuació per a una gran multinacional, en totes elles descarregant castells de 6 i pilars de 4. Han de seguir.

Som agraiats i ho demostrem alçant pilars en el comiat d'activitats de la copisteria 'Punt del Clot', del nostre company de Colla, el Xavi Prat, i així corresponem de la millor manera a les col·laboracions del seu negoci vers nosaltres.

Com cada any, col·laborem amb la Pastisseria la Palma en la seva Mona Solidària, que ajudem a trencar per a una bona causa d'alguna entitat de renom del barri del Clot, som solidaris.

En l'àmbit cultural, participem també en diverses trobades de barri, com la Cercavila de primavera del Clot o la recollida de la Flama del Canigó a la plaça de Sant Jaume, en tots ells fent pilars que permeten moltes estrenes en l'àmbit de canalla.

Pilar al Fossar de les Moreres al matí de la Diada

També ens movem per ideologia, com a colla degana de la ciutat i representants d'una part important de la Cultura Popular Catalana hem d'estar allà on ens reclama el nostre esperit ideològic, com a les ofrenes florals al monument de Rafael Casanova, al Fossar de les Moreres o a la manifestació de l'11 de setembre.

En definitiva, som allà i fem el que ens agrada, escampem cultura popular, solidaritat i agraiaments, però també som allà on ens permeti tenir uns ingressos excessius que ens facilitin el dia a dia... i així seguirem.

Recollint la flama del Canigó a la plaça de Sant Jaume per Sant Joan

La canalla diu...

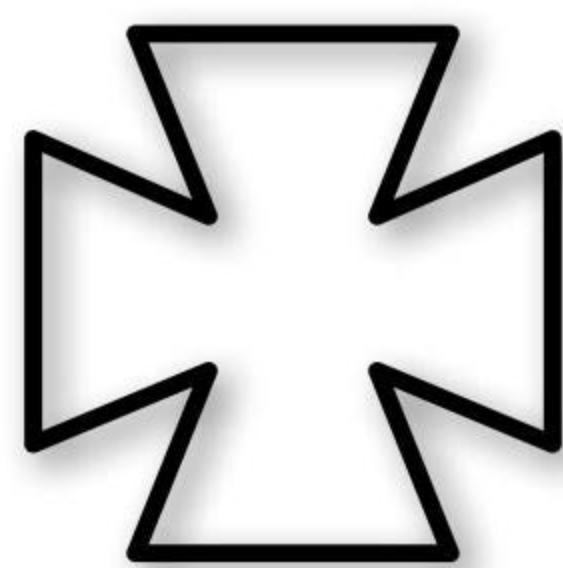
Sofia Garcia

Superar-me a mi mateixa

Un dia vaig anar a veure la meva germana a una diada castellera i em va encantar. Una senyora (la Sívia) ens va dir a mi i als meus pares que vinguessin a un assaig, així va ser com vaig començar els castells, tenia quatre anys. El meu primer pilar el vaig fer amb cinc anys per la Mercè.

Per a mi és superimportant la Colla perquè em fan sentir important i m'agrada molt estar amb la canalla, els tècnics i la resta de gent. Pujar a castells per a mi significa superar-me a mi mateixa i també confiar plenament en els altres. Espero que el pròxim any aconseguim descarregar castells de 9 com per exemple el 3 de 9 o el 4 de 9 amb folre.

Vull aprofitar per donar-li les gràcies a la tècnica de canalla perquè sempre m'han fet sentir bé i m'han acoilit superbé. Gràcies per tot.

Farmàcia

CARLES DOMINGO

Proveïdor dels

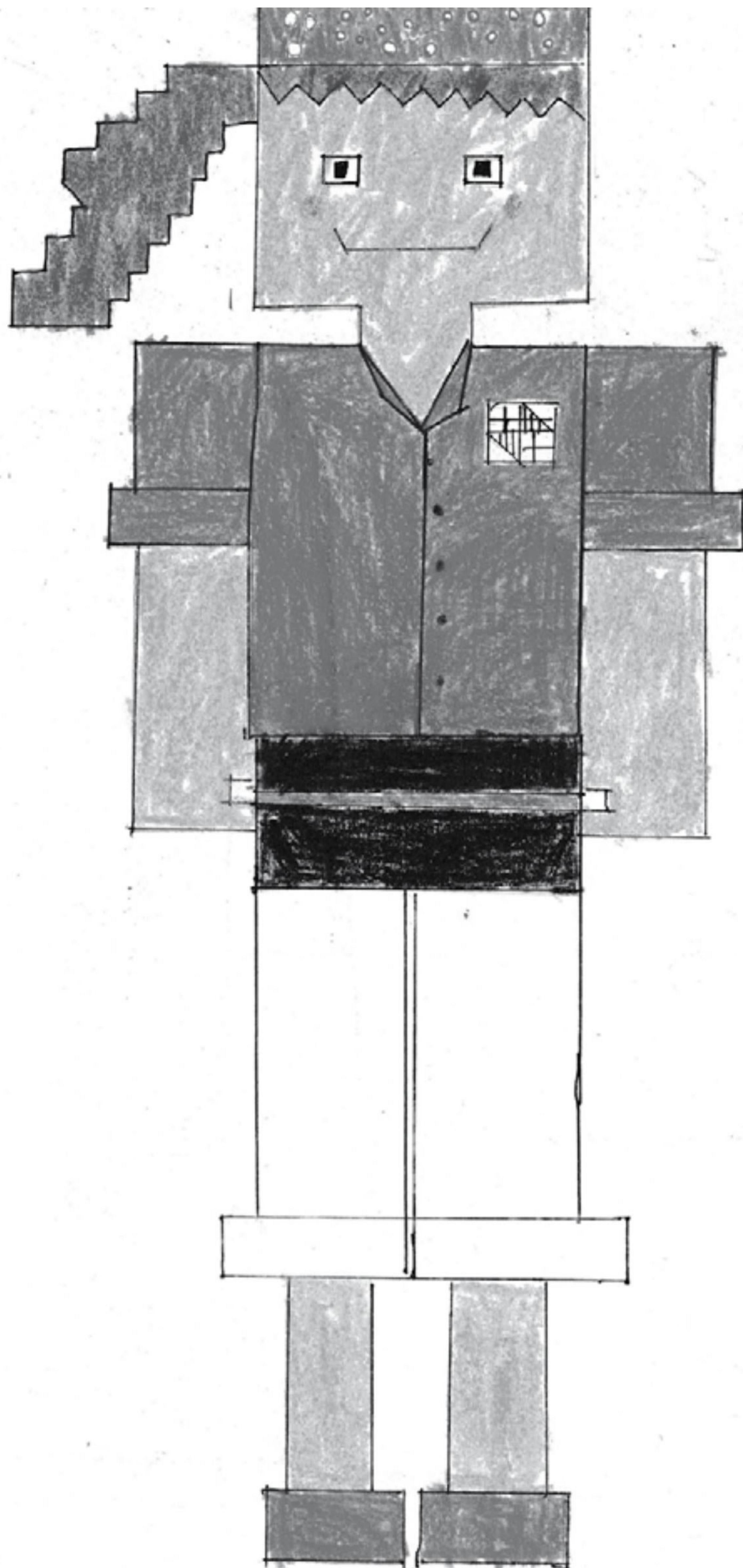

Castellers
de Barcelona

Guipúscoa, 21 - 08018 Barcelona - Tel. 933 077 064

La canalla pinta

Mireia Cabeza

Raimon Cervera, el nostre “speaker”

Toni Mañané

EL RAIMON CERVERA ÉS CONEGUT PER tots nosaltres per ser l'entranyable “speaker” que durant molts anys ens ha acompanyat ta les diades de St. Jaume, però qui és el Raimon?

Va néixer a Vilafranca del Penedès el 1951, on va estudiar Magisteri i als 19 anys feia de mestre i fins vora els 40, en què va iniciar una nova etapa professional en el sector de la comunicació i el disseny. “Vaig practicar i competir en bàsquet i futbol. Durant 13 temporades vaig

jugar al F.C. Vilafranca i em vaig retirar als 30; es veu que encara soc el màxim golejador del club. Tinc 2 filles que me les estimo del tot i que viuen a Menorca, aquesta illa que captiva i a la qual hi vaig tant com puc. Esports, muntanya, natura, música... i castells han estat i són les meves passions”.

Quan el 1990 es va presentar el llibre que vaig escriure dels 20 anys dels Castellers de Barcelona, la Colla em va demanar si podia fer d’“speaker”, i així va ser i ha durat 30 anys

D'on va venir la teva passió castellera?

Gairebé es pot dir que a Vilafranca la passió pels castells venia sola. Per Sant Fèlix ens portaven a la plaça a veure castells –diada que es remunta al segle XIX– que alçaven colles convidades. El cas és que anar a plaça

formava part de l'imaginari festiu vilatà. Vulguis o no, et vas impregnant d'aquesta extraordinària i singular activitat humana fins que es clava en el cor, l'ànima i la memòria per sempre.

Probablement, si no hagués jugat a futbol, m'hauria embolicat amb la colla vilafranquina, com ho van fer els meus amics, alguns dels quals (com ara el Jordi Agut o el Manel Escudé) van formar part dels Castellers de Barcelona en traslladar-s'hi. Jo m'havia de conformar a posar-me a la pinya de tant en tant i a anar al concurs d'espectador... A la tarda tenia partit.

La teva professió en el món de la comunicació va servir per convertir-te en l’“speaker” de la Mercè? Com va començar la història i quant va durar?

No, no, el juny de 1990 es va presentar el llibre que vaig escriure dels 20 anys dels Castellers de Barcelona i la Colla em va demanar si podia fer d’“speaker”, i així va ser. La “festa” va durar 30 anys, de la Mercè de 1990 fins a Santa Eulàlia del 2020. Fet i fet, són vora un centenar d'actuacions a la plaça de Sant Jaume, comptant les dues diades de la Mercè (la de les colles locals s'instaura el 1994), la diada de Santa Eulàlia (des de 1997) i les actuacions d'aniversari de la Colla a la plaça de Sant Jaume i la de la fàbrica Damm per celebrar el 50è aniversari amb la vintena de colles apadrinades.

El Raimon, amb el Joan Manuel Camo, de l'ICUB, i la nova speaker, la Maria García

Quines anècdotes recordes més especialment?

N'hi ha moltes, però en cito una perquè va ser molt emotiva i compartida per totes les colles. Diada de Santa Eulàlia 2003. Vaig tenir el privilegi de llegir, en nom de totes les colles de la ciutat i des de dalt de l'escenari, el manifest "No a la guerra" referit a l'anunciada invasió d'Iraq. Just la vigília hi va haver massives manifestacions a Barcelona i a moltes ciutats del món. En acabar la lectura, les enxanetes de les colles (Barcelona, Sants, Vila de Gràcia, Poble Sec i Sarrià) van deixar anar coloms des de l'escenari: emoció, silenci i aclamació final. Malauradament, poc després, el maleït trio de les Acores (Bush, Blair i Aznar) van ordinar la mentida sobre la tinença d'armes de destrucció massiva de l'Iraq. El 20 de març de 2003 la invasió es va consumar. I la guerra va durar nou anys.

"Speaker" i vinculat als Castellers de Barcelona

A part dels amics de joventut que han estat a la Colla –ara de la "vella guàrdia"–, el fet d'escriure els llibres dels 20 anys, dels 35 (amb l'interessant treball d'investigació del Josep Dàvila i el Claudi Dòmper) i el llibre fotogràfic dels 50 anys, m'ha permès conèixer la Colla, estimar-la i establir-hi una relació propera i còmplice. He tingut l'oportunitat d'entrevistar-me amb tots els caps i les caps de colla, de compartir un centenar d'actuacions i, a més, de tenir el privilegi de cantar i d'enaltir a la plaça de Sant Jaume els primers 4 i 3 de 9 amb folre descarregats de

la Colla (1999 i 2001). Tot plegat fa que me'n senti part, dels Castellers de Barcelona. Ah!, i vaig estar a la pinya del 4 de 7 amb agulla de la inauguració dels Jocs Olímpics de Barcelona. I una cosa que tinc al pap: quin greu no poder entronitzar el 3 de 8 aixecat per sota en els dos intents enmig d'un silenci sepulcral de la Mercè del 1996, feia 106 anys que no s'havia fet.

Quins records tens dels primers anys de la Colla i de l'evolució en aquests 30 anys?

Dels primers anys no recordo massa cosa perquè vivia a Vilafranca. Això sí, la Colla va actuar per Sant Fèlix el 1970 (1r pilar de 5) i el 1971 (primer 4 de 7) i 2 mesos després hi va estrenar el primer 3 de 7. És a dir, la colla de Barcelona va actuar per Sant Fèlix només cinc anys després que ho fes la de Vilafranca, fundada el 1948. Un fet referma la intensa relació i col·laboració de la colla vilafranquina amb els inicis dels Castellers de Barcelona. Com és lògic, amb el temps

les coses evolucionen i la colla barcelonina es fa gran i camina sola.

El coneixement que pugui tenir de la Colla ve, sobretot, pels llibres escrits i l'activitat d'"speaker". En aquests 30 anys, l'evolució de la colla ha tingut els seus alts i baixos. Però em ve de gust destacar el sexenni de somni (2012-2017) per les extraordinàries actuacions i per la fortalesa i confiança que mostrava la Colla a les places. Anys de castells de 9 i de tripletes màgiques,

Recordo molt especialment aquells anys de castells de 9 i de tripletes màgiques, dels primers gammes xtres

anys del gamma extra 9 de 8, anys de mostrar tot el potencial i valentia per portar a la plaça Valentí Almirall el 4 de 9 sense folre i el 5 de 9 amb folre.

I ara, què voldria per als Castellers de Barcelona? Dues coses. Una, recuperar la força, capacitat, empenta i gent per tomar a plantejar-se grans castells. Per què no? Per què no posar l'horitzó de la Colla en ser una de les colles grans del panorama casteller? I l'altra: sentiu-vos orgullosos de portar l'escut de la Colla, pionera en formar-se fora de l'àmbit tradicional i en ser absolutament amateur; de la colla que més colles ha apadrinat; de la primera que ha fet castells amb dones al nucli, troncs i canalla. Feu sentir l'honor de pertinença a la ciutat de Barcelona i de ser una colla històrica del món casteller, i gaudiu i feu gaudir de la incomensurable bellesa i emoció d'aquesta activitat humana i cultural tan nostra i singular.

Ens hem quedat sense “speaker”, però en Ramon sequeix: què fas ara?

Sí, no faig d'"speaker", però teniu la Maria... i els castells s'alçaran igual o millor. I jo vaig treballant en feines de comunicació. En l'àmbit personal, la música, l'esport, la lectura, els amics, la taula, els castells, passejar, badar, córrer, viatjar..., la vida; procuro que em vagin omplint de vida els anys i no pas d'anys.

I amb plans de futur?

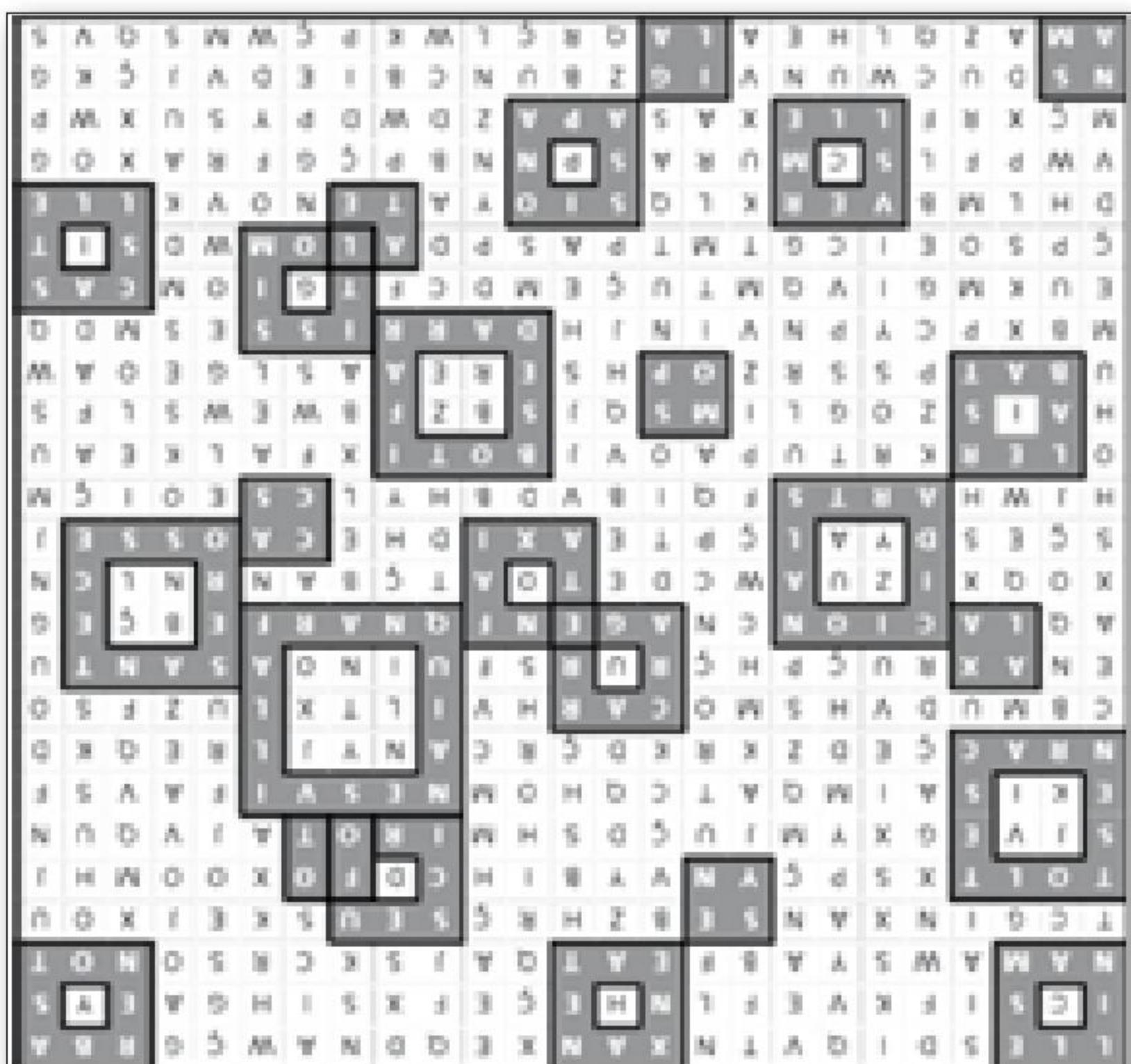
Doncs, sí. Si m'hi animo i tinc temps, passaré a net les notes que he anat prenent en força actuacions. Tinc, per exemple, els registres de tots els castells, de l'hora de cada aleta i del temps que cada colla empra per fer els seus; de comentaris fets abans o després d'un castell i del tancament de la diada; el nom d'autoritats i con-

vidats al balcó de l'Ajuntament i a l'entarimat; el que s'ha parlat amb els caps de colla abans de l'actuació... i altres notes personals sobre pregons, activitats festives, dinars, castells de foc, etc.

Per acabar, vull citar els omnipresents Xavier Cordomí i Francesc Fabregat –i darreramentel Joan Manel Camps–, perquè sempre hi són i perquè tenen molta “culpa” de la programació de tradició i cultura popular en el calendari festiu de la ciutat. I el Pep Ribes –savi casteller i amic–, que m’ha anat passant les dades de totes les colles i de totes les actuacions. A tots, el meu sincer i etern agraiement. Sense continent ni contingut, l’”speaker” no és res. Per això també faig arribar la gratitud especialment als Castellers de Barcelona i a la resta de colles amb què hem compartit plaça.

Solucions als passatemps: A llegir Motx circulars

Sudoju extrem

6	9	3	8	5	1	4
7	5	8	1	9	3	2
2	1	4	7	9	8	5
3	7	4	1	6	2	8
5	6	2	7	9	1	9
5	1	5	3	2	7	6
8	8	1	5	3	4	7
3	2	7	4	9	5	1
6	6	5	8	2	4	9
1	9	6	5	7	3	7
4	7	9	8	6	8	3

Comiats d'en Valentí Vidal i Josep Díaz

Toni Mañané

EN VALENTÍ VIDAL, "EL VIDAL", ENS va deixar el passat 21 d'agost. El Vidal va entrar als inicis de la Colla, ocupant la posició de baix, i entre els seus castells cal mencionar el 4 de 8 de Màrtirs de 1982, en què ocupava aquesta posició compartint-la amb els mítics Rafa García, Miguelín i Toni Parra.

En els anys 80 va ser cap de pinyes. Professionalment, era peó d'obres, feina que realitzava amb el "Chatu".

Des d'allà on siguis, Vidal, que la terra et sigui lleu, i amb els companys que t'has trobat aneu preparant la soca.

El Valentí, segon per l'esquerra

Pere Rovira

EN JOSEP DÍAZ I LA SEVA família són a la Colla de castellers de Barcelona des de l'any 1984, que va coincidir amb la inauguració del local de Rossend Nobas, del qual van portar el bar alguns anys, i també el bar actual del carrer Bilbao.

Un casteller de cap a peus, company de Colla, d'històries de local, en molts castells de lateral i d'altres posicions, bonhomia personalitzada, fent caliu sempre tant als castells com al local, en partides de dòmino i cartes interminables, i també a l'estrangeur amb els companys dels anomenats «colla de l'esponja».

La teva senyora, la Sílvia Rue, va fer el primer pilar de quatre de dones a Besiers, i el seu germà, el Carles Rue (pare de la Yolanda), ens va deixar dins de l'autocar a la Meridiana, quan anàvem a actuar a Foix (França), l'any 1987. També són castellers els teus fills Ilenia, Cèsar i Susanna, que va fer d'enxaneta en dos concursos de Tarragona consecutius.

Et trobarem a faltar i quan et retrobis amb tots els castellers que ja ens han precedit allà dalt, feu la Colla per a quan hi arribem la resta.

Descansa en Pau.

Empòrium
serveis gràfics

Ciudad Real, 6 local
(Gràcia)

Fredi Planas: 93 219 54 55 frederic@emporiumgrafic.com

Fabricació de **segells de goma**

El Josep, la Sílvia i la seva neta, l'Eugènia

Anècdotes castelleres

Quan a la Colla hi havia molts mossens

Frederic Planas

A L'ANTERIOR NÚMERO DE L'URC ES destacava la mort del pare Rodri i això em va fer recordar temps passats on sovintejava el mot "pare" abans del mateix nom o cognom. L'explicació era ben curiosa: no en sé l'origen, però quan vaig entrar a la Colla hi havia el costum d'anomenar "pare" al progenitor de la canalla o adolescents. Potser podria ser la gran importància que es dona en una colla castellera a la canalla com a punt fonamental de la construcció d'un castell però també als adolescents i joves com a element dinamitzador i de futur. Així doncs, els adults éren el "pares" de tal nen o tal nena. Fixem-nos en la diferència amb la resta del món on la canalla o juvenalla són els "fills" de tal persona o tal altra.

Així doncs, diríem que el pare Rodri era el pare del casteller Rodri. Assolies aquest estatus de "pare" si tu o els teus descendents ja eren coneguts i destacaven, i el Rodri era un dels principals grallers. Cal destacar que, per exemple, el pare Ribas (casteller de referència a la Colla) no deixava de ser "només" el pare dels castellers Pep i Enric Ribas (que no eren canalla però sí joves). Així, em venen a la memòria el pare Catalán (de la Marta Catalán), el pare Guirado (del conegut de tots Jordi Guirado), el pare Oliva (un autèntic especialista a detectar quan hi havia un pica-pica i posar-se el primer de la fila), etc.

Un dels més curiosos és el pare Tolosa. Reb el nom del seu fill Marc, però que no es diu Tolosa: al Marc de Tolosa se'l coneix amb aquest nom perquè, de tots els Marcs de la Colla, aquest és el que viu al carrer Navas de Tolosa. Com que al Marc se'l coneix per Tolosa i no pel cognom, doncs el seu pare passava a ser "pare Tolosa".

Seguint una mica amb la línia d'avantposar la canalla als adults, tots coneixíem el Cinto, que es deia Josep

Lluís, però que, en condició de "pare de la Cinta", se'l va començar a anomenar Cinto.

Si aquest costum hagués seguit, ara no seria estrany coincidir a la pista amb el pare Montolio (pare del Toni Montolio), el pare Mateo (pare dels germans Mateo), el pare Planas (pare del Jordi Planas), el pare Mañané (de la Mery i la Irene), etc.

Però tot això venia a tomb del pare Rodri. Com ja us podeu imaginar, tots aquests castellers, en la seva condició de "pares", ja eren adults, la majoria amb cabells blancs. El pare Rodri n'era un d'aquests, bastant gran i amb tots els cabells blancs, amb un parlar pausat, respectuós, tranquil i mesurat. El fet és que algú que acabava d'arribar a la Colla i que encara no coneixia aquest costum un dia se li va acostar i, ingènuament, li va preguntar: "pare, vostè de quina congregació és?".

I aquesta és la història de la colla més profundament religiosa del fet casteller donat l'elevat nombre de mossens que duien camisa en lloc d'hàbit.

A ningú se li haurà escapat que sempre he parlat de "pare" utilitzant la forma estrictament masculina. Una explicació podria ser que en aquells temps ja hi havia nenes i joves castelleres actives a la Colla –no pas tantes com ara–, però, si venien acompanyades per les mares, aquestes no baixaven tant a l'assaig (La Sívia Rue n'era l'excepció més coneguda) i això feia més habitual veure a la pista el "pare de" que no pas la "mare de".

Si el costum hagués pedurat, ara no seria estrany coincidir a la pista amb el pare Montolio, el pare Mateo, el pare Planas o el pare Mañané

Poema: la pinya del castell

Raul Barrera

Pit a Pit

Construint

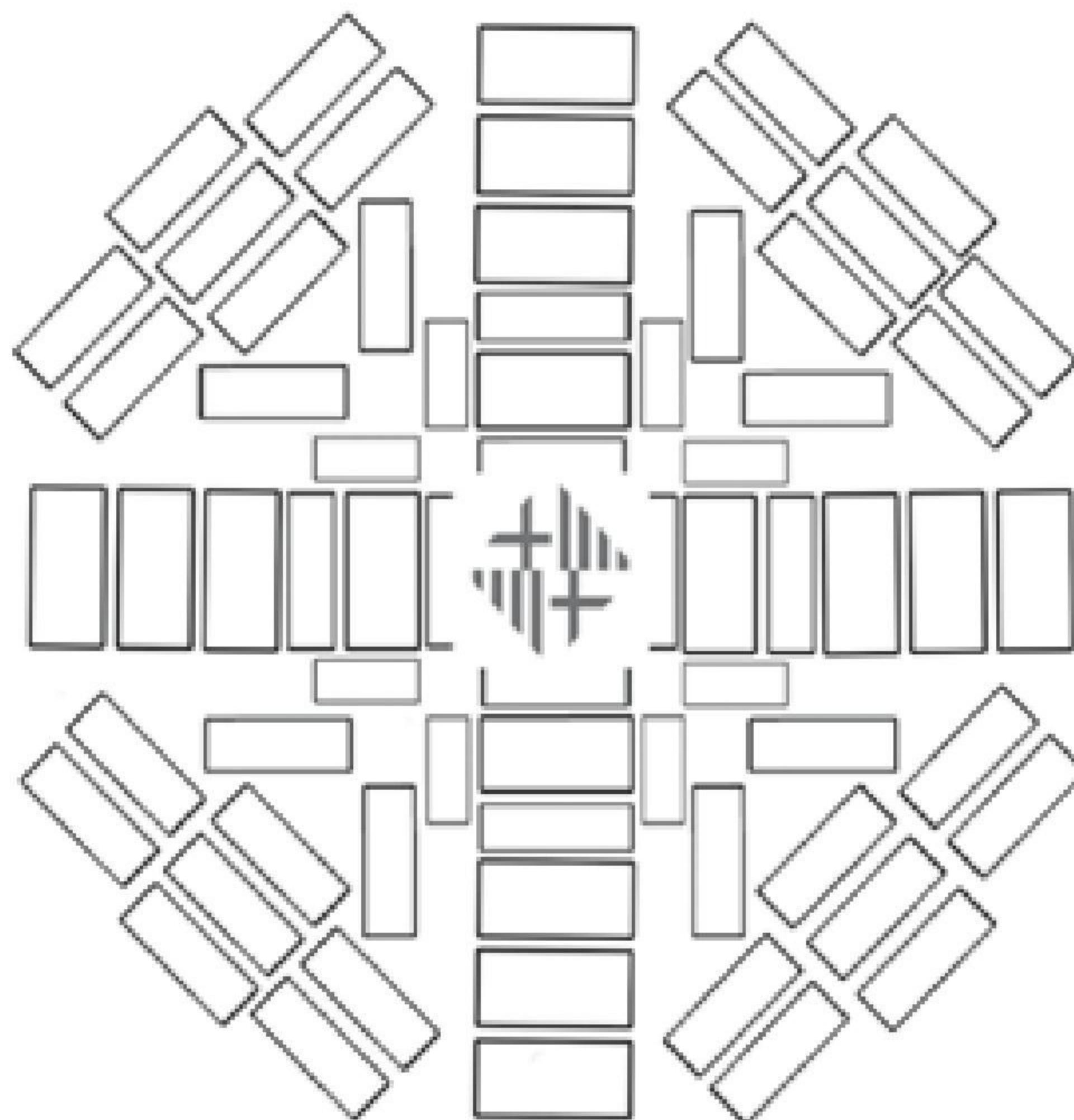
L'esperit de superació

D'una torre

D'un castell

Cap al firmament

*Pinya i tronc,
pom
folres i manilles,
tots som essència
d'equilibri i de seny,
de força i de valor,
d'un esguard especial
que apunta ben alt.*

*I és sabut
que el castell creix
amb la força,
amb l'estima,
de tots els presents..*

I hom sap

que

plegats

el cel és a tocar!

Passatemps

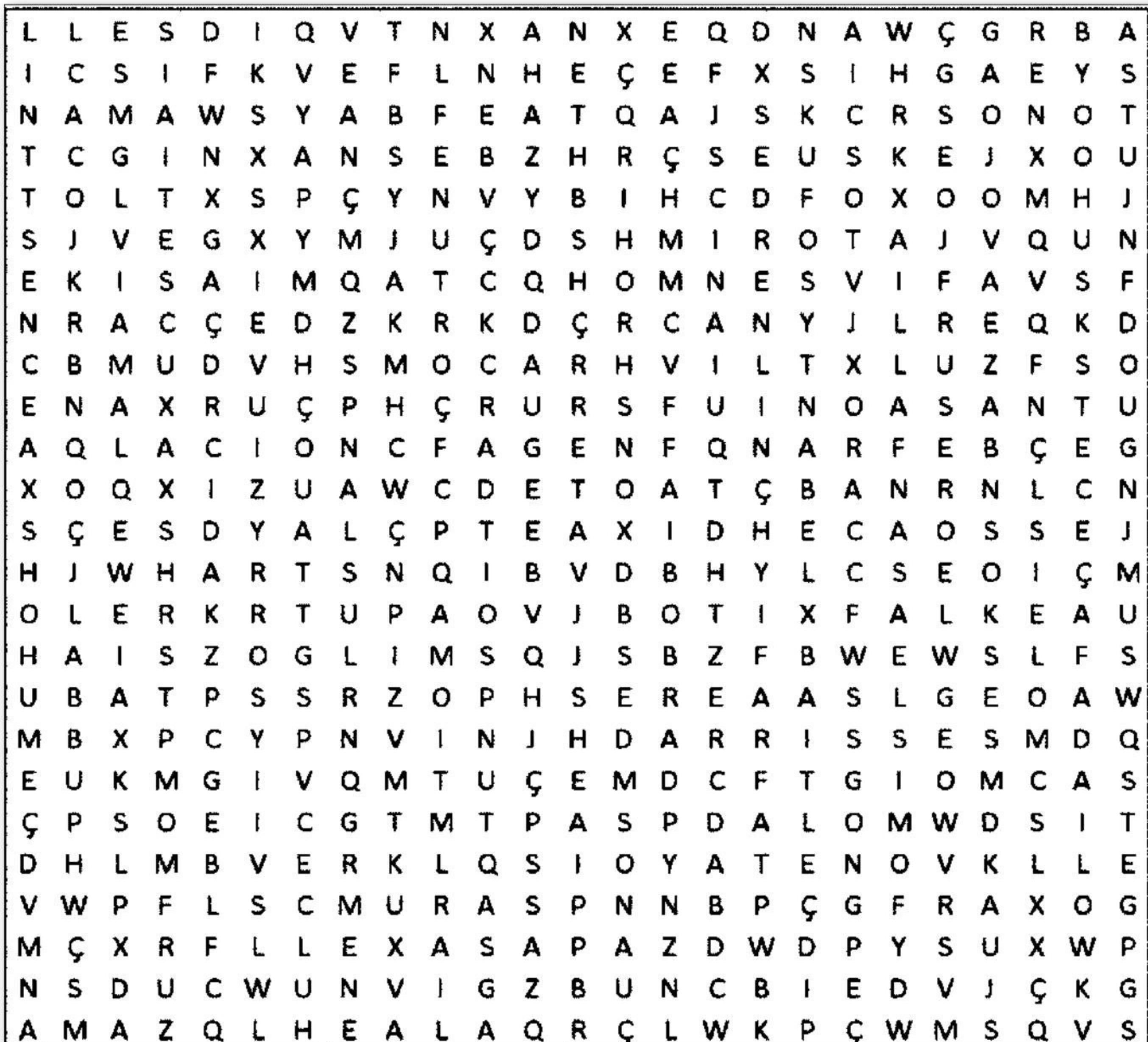
Robert Saugar

Mots circulars

Trobeu els mots detallats, de manera circular i en el sentit de les agulles del rellotge.

Una lletra pot formar part de més d'una paraula i, a més, pot anar en més d'una posició dins el mateix mot.

4 LLETRES	5 LLETRES	TABALERS	12 LLETRES
SENY	DIADA	EUFÒRICS	BOTIFARRADES
CASC	ÀLIGA	VERMELLS	CARNESTOLTES
MANS		ENXANETA	ANTECESSORES
FOTO	8 LLETRES	ENFAIXAT	TRADICIONALS
XALA	MANILLES		
POMS	CASTELLS	9 LLETRES	16 LLETRES
	CARREGAR	APASSIONA	VIL·LAFRANQUIANES
	BASTONER	MOLTÍSSIM	

Sudoku extrem

Emplena les caselles buides amb els números que falten, de l'1 al 9, sense que es repeteixin ni en fila ni en columna o regió de cel·les.

3	8							
7	9					6	1	
	6							
		2	3					
				7	6			
	5					4		
5	6		9				2	
	9	4		1			7	
			8	3				

GUIPÚSCOA-16

*Reparació i venda
d'ordinadors*

Joan F. Rodríguez

PREUS ESPECIALS
pels
CASTELLERS DE BARCELONA

Rambla Guipúscoa, 16, baixos - 08018 BARCELONA
Tel. 931 964 239 - Whatsapp 690 876 969
guipuscoa16@gmail.com

Caminades castelleres

El castell de la Tossa de Montbui

Frederic Planas

UNA ACTUACIÓ A IGUALADA, O SENT precisos a Santa Margarida de Montbui, ens recorda que poc coneugut que és per a nosaltres –barcelonins de can Fangal– l'anomenada conca d'Òdena. Alguns, potser, no havíem sentit aquest topònim fins que es va fer cèlebre arran del primer confinament estricte que es va fer de la comarca en els inicis de la pandèmia. Passat Montserrat, som molts els que, seguint aquesta direcció de sortida, ja no ens aturem fins al Pallars o la Vall d'Aran. Doncs bé, la conca d'Òdena –com Terol– existeix i si en volem tenir una perspectiva panoràmica des del bell mig (Montserrat i les serres de ponent queden una mica massa lluny), podem escollir la Tossa de Montbui, un estrep que s'aixeca tres-cents metres per sobre de la plana.

De fet, la Tossa de Montbui és el final d'una llarga serra que s'allarga molt a l'oest, cap a Pontils i la Conca de Barberà: parlem de la Serra de Miralles, de la qual es va parlar fa poc arran d'un devastador incendi que hi va haver a la zona de Sant Martí de Tous. En ser tan llarga, però, els seus efectes no són visibles des d'aquest extrem.

Per si no n'hi hagués prou, al damunt del darrer cingle, ens trobarem amb el castell de la Tossa de Montbui, que conserva en bon estat una de les torres i d'altres dependències annexes, així com una magnífica església romànica (s. X-XI).

Resumint: caminada curta per pujar a un cingle amb bones panoràmiques i visita destacable d'un conjunt arquitectònic, al preu, això sí, d'una forta calorada, llevat que es matini considerablement.

00.00 h Sortim pel carrer de la Mercè, però pot servir qualsevol altre que ens faci sortir de Santa Margarida cap al Sud.

00.15 h Ens incorporem a una pista que ens arriba també del poble. Veiem el Tossal de Montbui just al davant. No hi ha confusió possible. Deixem una nau industrial a l'esquerra i seguim entre camps de cereal.

00.20 h El camí es bifurca. Agafarem el de la dreta, però acabarem tornant pel de l'esquerra.

00.25 h Avancem de cara al cingle deixant camps d'oliveres a l'esquerra. En un trencall, escollim l'opció de l'esquerra mentre a la dreta ens queden camps d'ametllers.

00.35 h Arribats a un nou trencall, just a l'entrada del bosc, escollim un sender que surt per l'esquerra i ja encaixa la pujada final. Hi ha un pal indicador.

00.45 h Nou trencall amb pal indicador. Diversos senders que s'enfilen, però sembla que tots ells, d'alguna manera o altra, porten al capdamunt del cingle.

01.00 h Ens trobem que arriba per l'esquerra el camí que puja del nucli antic i pel qual tornarem a la baixada.

01.10 h Som a dalt el cingle, al collet de la Tossa, i ens trobem la carretera que puja del nucli antic de Santa Margarida.

01.15 h Conjunt del Castell de la Tossa de Montbui. Es pot visitar, però a primera hora el trobarem tancat. Hi ha una font. Si volem gaudir encara d'un millor panorama, ens podem acostar a la creu que hi ha al final del cingle.

01.30 h Baixem inicialment per on hem pujat fins a trobar el pal indicador que ens diu que ho estem fent pel camí de les Costes o de les Processons. Hem deixat a l'esquerra el sender per on hem pujat i ara, sense cap dificultat especial, davallem cap al nucli antic de Santa Margarida.

01.45 h Arribem a la carretera de Valls que, amb precaució, seguim fins al nucli antic.

02.00 h Si volem evitar la carretera fins al punt d'inici, sortirem pel nord-oest per creuar el torrent de Garrigosa i seguirem la pista fins a trobar el camí pel qual hem sortit de Santa Margarida.

02.40 h Entrem a Santa Margarida de Montbui per on hem sortit i buscarem el lloc de l'actuació més cap a la dreta de per on estem entrant.

FITXA TÈCNICA

Distància: uns 10 km

Desnivell: prop de 300 metres, però que es concentren en la pujada final al castell.

Horari: poc menys de 3 h sense comptar les aturades. Si ho volem fer abans de l'actuació, caldrà començar molt aviat sobretot per la calor que fa al mes de juliol.

Dificultat: molt fàcil; principalment es transita per camins carreteres.

Orientació: fàcil perquè tota l'estona tenim a la vista la Tossa de Montbui i sovintegen els pals indicadors als encreuaments més importants.

Cartografia: Institut Geogràfic de Catalunya, número 16. Escala: 1:25.000.

